

[Valdemar Sørensen.]

kan ydes Indehaveren af et Forretningslokale, naar han opsiges til Fraflytning, til 1 Aars Leje. Det ærede Medlem overser øjensynlig ganske, at han herved i fremtrædende Grad rammer netop de forretningsdrivende, der har haft deres Lejemaal i den længste Aarrække og paa den Maade har oparbejdet den største Værdi knyttet til det lejede Forretningslokale. Efter det ærede Medlems Forslag gives der kun Erstatning for 1 Aars Leje. Denne Erstatning kan altsaa efter Bogstaven tilkendes saavel en Lejer, der har siddet i sit Lejemaal en kortere Tid, som en Lejer, der har siddet i sit Lejemaal i en længere Aarrække, men der findes ikke noget Middel til at tilfredsstille den Mand, som har siddet i sit Lejemaal i en lang Aarrække og følgelig i mangfoldige Tilfælde vil være meget slet hjulpet ved en Erstatning, der begrænses til et Beløb, svarende til et Aars Leje. I øvrigt synes jeg ikke, Bestemmelsen er tydelig, for hvorledes skal man bedømme Tabet og fastsætte den Erstatning, Lejeren skal have? Er det saaledes, at man, som i Hovedforslaget, gaar ud fra, at Erstatningen skal fastsættes i Forhold til det Tab, som Lejeren lider ved at miste Lejemaal, eller skal den fastsættes i Forhold til, hvad Ejeren vinder ved at faa Butikken til Raadighed? Disse to Maader at foretage Bedømmelsen paa, vil meget ofte give meget forskellige Resultater, og hvis det ærede Medlem vil have Bestemmelsen til at virke ordentligt og anstændigt, kommer det ærede Medlem virkelig til at tænke lidt mere over disse Følger.

I § 4 giver det ærede Medlem den samme 5-aarige Opsigelighehed som Hovedforslaget, men han giver den dobbeltsidigt, det vil sige, vel bliver Lejemaal uopsigeligt fra Ejeren Side i disse 5 Aar, men det bliver ogsaa uopsigeligt fra Lejeren Side. Nu er det klart efter selve Sagens Natur, at en Lejer kan overhovedet ikke, navnlig ikke i Begyndelsen af sin forretningsmæssige Virksomhed, tage den Risiko at binde sig til et Forretningslokalelejemaal i 5 Aar. De Handelsforeninger, der har afleveret Indlæg til Udvalget eller talt med Udvalget personlig, har alle gjort opmærksom paa, at en saadan Lovregel er umulig, at den vil fratage Loven enhver Betydning for dem. Af hvilken anden Grund end netop for at forringe Lovens Betydning indsætter det ærede Medlem Hr. Elgaard da denne Bestemmelse?

Lad nu være, at det er Udtryk for en Sindsstemning eller et Hjertelag. Rent

teknisk, hvad Lovens Opbygning angaar, er det meget værre, at det ærede Medlem Hr. Elgaard slet ikke har oplyst noget om, i hvilke Tilfælde Lejeren kan opsiges i Løbet af de 5 Aar.

I Hovedforslaget, vil det ærede Medlem lægge Mærke til, har man ikke turdet binde Forholdene paa den absolutte Maade som sket paa her, men man har aabnet Adgang til i Løbet af Opsigelighedsperioden at sige Lejeren op. Ændringsforslaget lader det staa ganske uklart, om Lejeren overhovedet kan siges op i Løbet af de 5 Aar, Opsigeligheheden gælder. At binde Lejeforholdene i en stor By paa den Maade er en Tanke, som hverken er faldet den højtærede Indenrigsminister, Regeringspartierne eller samtlige Lejerforeninger i Landet ind. Den har det ærede Medlem Hr. Elgaard og hans Parti alene Æren af.

I § 6 nævner det ærede Medlem, hvilket ogsaa er nødvendigt, alle de Tilfælde, hvor Udlejeren maa have Ret til at ophæve Lejemaal, hvor der foreligger Misligholdelse af Kontrakten fra Lejeren Side, men det vilde unægteligt have været rart, om det var tydeligt udtrykt i Forslaget, paa hvilke Punkter Lejeren havde Ret til ogsaa at ophæve Lejemaal, naar der forelaa Misligheder med Hensyn til Kontrakten fra Ejeren Side.

Det ærede Medlem har vist ikke været tilstrækkeligt opmærksom paa, at de to Forslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister, Forslag til Lov om Leje og Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, i Virkeligheden er uløseligt knyttet til hinanden, og at en hel Del af de Bestemmelser, der fastslaa Parternes Rettigheder og Pligter over for hinanden, findes i Hovedforslaget, Forslag til Lov om Leje, og ikke findes i Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom, idet de to Forslag ganske naturligt virker sammen. Det forekommer mig, at det ærede Medlem, da han formede sit Forslag, burde have været opmærksom paa dette Forhold, for det kunde meget vel have ladet sig gøre, hvis man havde ønsket det, at flytte alle de Bestemmelser i Hovedforslaget, som man havde Brug for, over til det Forslag, det ærede Medlem har stillet. Derved vilde det ganske vist svulme op, derved vilde det optage i sig Principper af den Slags, det ærede Medlem forkaster, men det havde dog været en Vej. Saaledes som det ærede Medlems Forslag nu foreligger, er det principielt uantageligt for mit Parti, og det er i teknisk Henseende ganske ubru-